

Mēs – VIDZEMEĒI UN LATVIJAI

Vidzeme – spoža pērle Latvijas vainagā

Mūsu partijas mērķi un uzdevumi ir iekļauti tās nosaukumā – mēs esam par reģionu attīstību, jo Latvija nav tikai Rīga. Mēs, kas kandidējam Saeimas vēlēšanās un pretendējam uz vidzemnieku balsīm, vēlamies, lai cilvēkiem būtu laba dzīve VISĀ Latvijā! Lai iedzīvotājiem labi klātos tiklab Pierīgas novados – Garkalnē un Ķekavā, Saulkrastos un Baldonē, kā arī valsts ziemeļos – Rūjienā un Ipiķos, Alojā, Staišelē un Puikulē, Duntē, Liepupē un Salacgrīvā un lai pēc iespējas mazāk būtu tādu apdzīvotu vietu, kas pamazām fiziski izgaist no Latvijas kartes. Latvijai katrs novads un pagasts ir svarīgs un unikāls. Nav ilgi jādomā, ko, piemēram, gulbenietim izsaka Ziemeļvidzemes mazpilsētas Rūjienas nosaukums, jo kurš gan nezina, kas ir... Rūjienas saldējums. Mēs lepojamies ar mazo pilsētu izaugsmi. Retais nezina, kur atrodas Salacgrīva. To zina festivāla “Positivus” fani, un to zina visi tie, kas atbrauc uz Reņģēdāju svētkiem vai nav par slinkiem apciemot vietējos nēģu karaļus, kad pienāk viņu uznāciens.

Tāpat mēs ar apbrīnu raugāties uz Gulbenes pusi. Kā īsti viņiem izdevās palikt savās robežās, kad visā Latvijā teritoriālā reforma skaldīja un gabalos drupināja bijušos rajonus.

Bet, lūk, Gulbenē vienā novadā apvienojās visas bijušās rajona pašvaldības un lepnī kopā dzīvo joprojām. Gulbeniešiem nūdien netrūkst pamata lepnumam. Kurš novads vēl Latvijai devis tādu mākslas un kultūras zvaigžņu plejādi? Te plaukuši rakstnieku talanti jau kopš Apsīšu Jēkaba un Jāņa Poruka laikiem. Gulbenieši par saviem sauc gleznotājus Jūliju Madernieku, Volde māru Irbi un Leo Svempu. Ar Gulbenes vārdu saistās mūziķu Marisa Vētras, kordiriģentu Gido un Imanta Kokaru, tāpat Imanta Cepīša gaitas. Gulbene latviešiem devusi izcilus aktierus Antru Liedskalniņu un Ulđi Pūcīti. Ar viņiem lepojas Gulbene, ar viņiem lepojas Latvija. Un kur nu vēl arī Smiltenes novads ar stiprajām kultūras un sporta tradīcijām! Vēsture un cilvēki jau izsenis ceļ godā Lielvārdes novadu. Lai pieminam kaut vai tautas neaizmirsto lauksaimnieku Edgaru Kauliņu, kurš baltās un nebaltās dienās balstīja ikvienu un prata prasmīgi saimniekot gan koksagīza, gan kukurūzas laikos... Un vai atgādināt par Lielvārdes jostu, tās magisko, grūti atšifrējamo rakstu?

Jā, uzminējāt! Mūsu nolūks šajā saspringtajā vēlēšanu kampaņā ir sēt labo, negatīvismu taču ēdam ar lielām karotēm. Toties ar

labo vārdu apejamies kā daždien paskopa saimniece... Bet vai patiešām esam jau tik skopi, ka paslepšus glabājam pat tās lietas, kas Vidzemē un Latvijā ir zelta un dimanta vērtas? Vai mēs bieži atceramies, ka mums ir tāda unikāla bagātība kā Gaujas nacionālais parks? Plaša un skaista teritorija, kas aizņem 91 754 ha no Amatas, Beverīnas, Cēsu, Inčukalna, Krimuldas, Līgatnes, Pārgaujas, Priekuļu, Sējas, Siguldas un Kocēnu novadiem.. Par Gauju mums ir daudz skaistu dziesmu, padziedam un viss... bet mūsu dabas parks ietver izcilas vērtības un ir iekļauts Eiropas nozīmes īpaši aizsargājamo teritoriju tīklojumā.

Kā liecina apmeklējumu skaits, gadā parkā un tā apkaimē tas pārsniedz miljonu. Vai esam bijuši to skaitā? Domāju, ka daudzi atbildēs ar pārliecinošu - jā. Gaujas nacionālā parka, Vidzemes un visas Latvijas skaistuma karalieni Siguldu vismaz reizi gadā apmeklē daudzi. Arī jūs, lasītāji, droši vien esāt to skaitā, kas maija sākumā nepacietīgi pārskata pasākumu kalendāru, lai izbrīvētu dienu, kad Siguldā notiek Stādu parāde. Pa lieliem un ne tik lieliem ceļiem Siguldā satek braucēju un gājēju straumes. Tas ir fantastiski, iedomājoties, kā no Sigul-

das un uz Latvijas un kaimiņvalstu mazpilsētām un lauku sētām, aizplūst ziedu upes. Vienkārši skaistumam. Acu priekam. Nekam citam. Tādos brīžos, kā tas ir Siguldā (patiesības labad arī Jelgavā, Salaspilī un citviet Latvijā, kur ir šādas ziedu un stādu parādes) ir tik skaidri izjūtams, cik skaista un skaistumu alkstoša ir latvieša dvēsele. To parāda un pierāda tradicionālie sakopības konkursi, kas ļauj ieskatīties arī privātās sētās un saimniecībās.

Bet ne jau tikai ar Gaujas nacionālā parka objektiem vien lepojas Vidzeme un Latvija. Pabrauksim kādu gabaliņu pa šoseju VIA Baltica! Neskriesim ātri, bet papriecāsimies par skaisto Vidzemes jūrmalu un, izbraukuši cauri Saulkrastiem un Zvejniekiem, sāksim skrējienu piebremzēt, te drīz būs Dunte un Minhauzena muzejs. Tas ir visai veiksmīgs projekts, kas pilnveidojas un attīstās. Ja nu galīgi neiet pie dūšas (bet lielākoties jau patīk gan tie Minhauzena stāsti), var ņemt kājas pār pleciem un sākt soļot pa Minhauzena taku, kas jūs aizvedīs līdz pašai jūrai. Pa ceļam satiksiet vismaz 55 koka skulptūras, ar ko varēs parunāties – ar zaķiem, vilkiem, kā arī vaļiem un krokodiliem.

Jā, tas ir Salacgrīvas novads - Vidzemes ziemeļu daļa, kurā 4576 kvadrātkilometru platībā atrodas Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāts ar administrāciju Salacgrīvā. Tā ir vienīgā šāda veida aizsargājamā teritorija Latvijā, kur tiek sekots ekoloģiskajai situācijai Salacas upes baseinā un Rīgas jūras līča Ziemeļvidzemes piekrastē.

Patiesībā Vidzemes novadu dārgumu krātuves ir neizsmeļamas. Vidzemnieki mīl savus novadus un rūpējas par tiem. Tā Vidzemes novadu vēsture, saglabātās tradīcijas un dabas skaistums tik brīnišķīgi izpaužas senajās un joprojām dzīvīgajās vidzemnieku audumu krāsās. Un te nu jāteic lielais paldies un patiesa apbrīna par Rasas Ozoliņas Aušanas darbnīcā RŪJA veikumu, kuras austā Vidzemes auduma motīvus un krāsas vēlējamies parādīt arī jums šī izdevuma virsrakstā.

Tādēļ mēs esam apņēmības pilni gādāt par to, lai dabas mātes dotais un cilvēka roku radītais bagātību pūrs neizčākst un nesaplok, bet zeļ un plaukst, gudru galvu vadīts un pārraudzīts. Mēs vienkārši mīlam Vidzemi un mūsu visu māti – Latviju.

- Jūsu Oļegs, Jānis, Terēza un Arvīds
Latvijas Reģionu Apvienības 13.Saeimas deputātu kandidāti Vidzemē

Arvīds Platpers

Politīķis un sabiedriskais darbinieks, 12. Saeimas deputāts, Jāzepa Vītola Mūzikas akadēmijas asociētais profesors, Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieris, Dziesmu svētku virsdiriģents, vīru kora "ĶEKAVA" mākslinieciskais vadītājs, mācību grāmatu autors. Bakalaura grāds mūzikas pedagoģijā, mākslas maģistra grāds, LU doktorants.

KO ES VĒLOS ĪSTENOT KĀ DEPUTĀTS?

- ✓ Sapni par Latviju kā pārtikušu labklājības valsti – lai Latvijā valdītu pārticība kā garīgajā, tā materiālajā ziņā
- ✓ Lai ikviens no mums justos droši un laimīgi savā zemē
- ✓ Mazināt korumpētību, zemas kvalitātes pārvaldi, nodokļu slogu, birokrātiskos šķēršļus, uzlabotu situāciju sociālajā jomā, veselības aprūpē, izglītībā, kultūrā, zinātnē

✉ ARVIDS.PLATPERS@INBOX.LV

DZĪVES GĀJUMS

Dzimis 1948. gada 1. decembrī Siguldā, absolvējis Rīgas 5. vidusskolu, Pāvula Jurjāna Bērnu mūzikas skolas un Jāzepa Mediņa mūzikas vidusskolas akordeona klasi un 1976. gadā – Jāzepa Vītola Latvijas Valsts konservatorijas Mūzikas pedagoģijas nodaļu, iegūstot vispārīzglītojošās skolas mūzikas skolotāja specialitāti. 1988. gadā Arvīds Platpers ieguva mākslas maģistra grādu Latvijas Valsts konservatorijas Kordirīģēšanas nodaļas asistentūrā, tad studēja Latvijas Universitātes Pedagoģijas un psiholoģijas institūta doktorantūrā.

Arvīds Platpers 1969. un 1970. gadā bija Latvijas PSR vicečempions daiļslidošanā dejās uz ledus – fakts, kurš uzskatāmi pierāda arī Arvīda Platpera sportisko garu un ciņas sparū jau no agras jaunības.

Darba gaitas kā pedagogs Arvīds Platpers sāka Rīgas Pedagoģiskajā skolā, pēc tam Ķekavas vidusskolā bija dziedāšanas skolotājs, un drīz vien viņa vadītie kori guva panākumus Dziesmu svētku skolu kora skatēs. 1976. gadā viņš kļuva par vīru kora "Absolventi" diriģentu, un drīz jau par tā māksliniecisko vadītāju un galveno diriģentu. 1979. gadā Arvīds Platpers sāka strādāt par vīru kora "Ķekava" kormeistaru, bet 1982. gadā – par šī kora galveno diriģentu un māksliniecisko vadītāju. No 1988. gada līdz 1998. gadam Arvīds Platpers bija Rīgas 45. vidusskolas 5.–9. klašu kora diriģents. No 1992. gada līdz 2007. gadam Mūzikas akadēmijas Mūzikas pedagoģijas nodaļas vadītājs un nodaļas sieviešu kora diriģents. Tagad Arvīds Platpers strādā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Kordirīģēšanas nodaļā par pasniedzēju, ir asociētais profesors.

Ar vīru kori *Absolventi* un JVLMA Mūzikas pedagoģijas nodaļas sieviešu kori izcīnījis vairākas izcilas starptautiskas balvas

Vērā ņemamas ir Arvīda Platpera kā virsdiriģenta aktivitātes un viņa vadīto kora panākumi Latvijas kora skatēs un starptautiskos kora mūzikas konkursos. Kopš 1983. gada viņš bija Rīgas rajona skolu kora virsdiriģents un kopš 1992. gada – Rīgas rajona kora virsdiriģents. Kā virsdiriģents diriģējis lielo kopkori VI, VII, VIII, IX X un XII Latvijas skolu jaunatnes Dziesmu un deju svētkos, Baltijas valstu studentu Dziesmu un deju svētkos *Gaudeamus* Rīgā, Viļņā un Tartu, kā arī XXII, XXIII, XXIV, XXV un XXVI Vispārējos latviešu Dziesmu un deju svētkos.

Arvīds Platpers ir arī vairāku mācību grāmatu autors. Vienmēr aktīvi piedalījies arī Latvijas sabiedriski politiskajā dzīvē, ir Latvijas Intelīģences apvienības biedrs un valdes loceklis un viens no Latvijas Vispārējās izglītības iestāžu mūzikas skolotāju asociācijas dibinātājiem. Vairākkārt piedalījies Ķekavas novada Domes vēlēšanās, ticis ievēlēts un aktīvi darbojies kā deputāts, bet 2014. gadā no partijas *No sirds Latvijai* saraksta viņu ievēlēja 12. Saeimā.

Arvīdam Platperam piešķirti vairāki nozīmīgi apbalvojumi. Par nopelniem Latvijas labā viņš iecelts par Triju Zvaigžņu ordeņa kavalieri, saņēmis *Haralda Medņa piemiņas ceļojošo balvu*, Rīgas Domes balvu *Baltais zvirbulis*. Par ilggadēju vīru kora kustības mākslinieciskās izaugsmes veicināšanu un attīstību, priekšzīmīgu jauno mūziķu izglītošanu Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā apbalvots ar Latvijas Valsts Aizsardzības fonda *Lāčplēsis Goda zīmēm bronzā un zeltā*. Apbalvots arī ar barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi par piedalīšanos Latvijas neatkarības aizstāvēšanā.

ATSAUKSMES

ARTIS SĪMANIS

Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas profesors

GUNTIS GAILĪTIS

Rīgas latviešu biedrības priekšsēdētājs

INDRA BURKOVSKA

aktrise

AIJA DZIEDĀTĀJA

Kultūras un atpūtas centra Imanta direktore

FOTO: OLEGS ZERNOVS

Es vienmēr esmu apbrīnojis profesora Arvīda Platpera demokrātismu, viņa atvērtību pret cilvēkiem, spēju iejusties dažādās situācijās, bieži vien kļūstot par vilcējspēku un virzītāju. Neliels piemērs – pirms vairākiem gadiem visu Kultūras augstskolu studējošie un mācībspēki noorganizēja kopēju akciju – Kultūras vilciena braucienu uz Gulbeni un tālāk uz Alūksni. Kā šajā brauciena laikā iedegās Arvīds! Viņš spēja iedvesmot un paraut līdzī mūs visus. Tā viņa pozitīvā enerģija plūda pāri malām. Skanēja Arvīda akordeons, viņa balsis un, pateicoties tieši viņam, mēs visi izjutām īstu kopības sajūtu. Arvīd, tā turpināt!

Arvīdu Platperu pazīstu ilgi, no 1973. gada esam daudz strādājuši kopā, tāpēc varu apgalvot, ka viņš ir augstas klases profesionālis mūzikā, sabiedriskajās aktivitātēs, pedagoģiskajā darbā. Arvīds ir mantojis daudz pozitīvu īpašību no iepriekšējām paaudzēm – godīgumu, pašai dziedību, atbildīgumu. Turklāt viņš ir lielisks organizators, kurš kritiskās situācijās spēj saglabāt humora izjūtu un uzmundrina pārējos. Es Arvīdam Platperam uzticos! Droši varu teikt, ka viņš ir *Goda vīrs* visā un visur.

Esmu pārliecinājusies, ka Arvīds Platpers ir bijis krietns un godīgs deputāts. Mums, atceroties pagātni, ir jādomā par nākotni, bet jādzīvo šodien. Tā domā un strādā Arvīds Platpers. Turklāt dažāda vecuma ļaudis piesaistīt dziedāšanai, darīt savu darbu tik azartiski spēj vien izcilī un talantīgi profesionāļi, kāds nenoliedzami ir Arvīds Platpers. Es aicinu Jūs atbalstīt Arvīdu Platperu vēlēšanās, jo viņš Latvijai ir vajadzīgs.

FOTO: AVARS LIEPIŅŠ

Arvīds Platpers ir daudzpusīgs, zinošs, varošs un mērķtiecīgs. To pierāda viņa virzība pa karjeras kāpnēm. Viņš vienmēr domā par kvalitāti un perspektīvu, tiecas pēc radošas attīstības, jaunām iespējām. Daba Arvīdu Platperu apveltījusi ar teicamu spēju kontaktēties ar visdažādākajiem cilvēkiem. Tam visam nākusi līdzī ilgstoša pieredze un rūdījums uz skatuves. Mākslas pasaule ir tā, kas cilvēku attīsta visās jomās. Augstu līmeni spēj uzturēt procesa nepārtrauktība – darbs, kas savieno paveikto darbu ar nākamo darbu. Savā dzīvē Arvīds Platpers ir daudz paveicis, bet darāmā jau netrūkst nekad. Mums politikā ir vajadzīgi cilvēki, kas prot pacelt dvēseliski. Arvīds Platpers to prot!

XXVI Vispārējie latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki, pēc E. Dārziņa dziesmas «Pie tēvu zemes dārgās»

Ar kādām domām un sajūtām gaidāt Saeimas vēlēšanas?

Ar nākamo 13. Saeimu Latvija sāks savu dzīvi otrajā simtgadē. Tas ir ļoti nozīmīgi ikvienam valsts iedzīvotājam. Tāpēc vēlreiz un vēlreiz jāpārdomā, kam atdosim savu balsi un līdz ar to arī valsts *virzības stūri* turpmākos četrus gadus.

Ir pēdējais laiks atjaunot Saeimas prestižu, ko deputāti var izdarīt tikai ar atbildīgu un godīgu darbu. Diemžēl valsts attieksme vairākās jomās nav bijusi pietiekami atbildīga un tālredzīga, cilvēkos ir dziļš rūgtums. Tam jāmainās, sākot ar pirmo jaunā Parlamenta darba dienu. Man personīgi ir sapnis par pārtikušu labklājības valsti un zinu, ka tas ir sasniegams. Deputāti nedrīkst tikai daiļrunīgi runāt un bārstīties ar solījumiem, Saeimai beidzot jādara viss nepieciešamais, lai mazinātu korumpētību, zemas kvalitātes pārvaldi, nodokļu slogu, birokrātiskos šķēršļus, uzlabotu situāciju sociālajā jomā, veselības aprūpē, izglītībā, kultūrā, zinātnē. Vēlamies taču dzīvot stiprā un attīstītā valstī. **Valsts stiprumu veido tās ļaudis, tāpēc svarīgs un vajadzīgs ir ikviens iedzīvotājs vis-tālākajā lauku novadā un viensētā.** Latvija nav tikai Rīga un dažas citas lielās pilsētas. Reģionālajai politikai jāmainās, tāpēc kandidēju no Reģionu Apvienības saraksta, kurā saredzu gudrus un profesionālus kolēģus.

Būdam 12. Saeimas deputāts, esat strādājis un daudz uzstājis par izglītības reformu, muzikālo audzināšanu skolās un citiem ar izglītību un kultūru saistītiem jautājumiem.

Jā, par šiem jautājumiem esmu domājis, runājis un rakstījis, cenšoties profesionāli argumentēti atturēt ierēdņus no pārsteidzīgiem solījumiem, jo jaunās izglītības reformas rezultātā nedrīkstam iegūt salauztas personības. Uzskatu, ka bērna gatavība skolai ir jāizvērtē, balstoties uz zinātniski pamatotiem kritērijiem: sociālā attīstība, psiholo-

ģiskā gatavība, pedagoģiskā sagatavotība. **Skolai no sešiem gadiem nav gatavi nedz visi bērni, nedz vairākums pedagogu. Nenoliedzami ir bērni, kuri var sākt skolas gaitas agrāk par citiem, bet obligātā kārtā visus vienādot ir neprāts.** Man rūp arī sakārtota un stabilizēta mūzikas mācība skolās un tas, ka jāatjauno praksē jau pārbaudītā skolu kora sistēma. Lai veidotos personība, ir nepieciešams nodrošināt kvalitatīvu izglītību, kas ietver mākslas mācību programmu. Mākslas izglītību mēs nevaram sākt apgūt tad, kad esam sasnieguši citas prioritātes, patiesībā tā ir būtiska, lai sasniegtu šīs prioritātes. **Mūzika palīdz attīstīt valodu un spriestspēju, attīsta atmiņu, mērķtiecību un koordināciju. Sekmē emocionālo attīstību, iztēli, attīsta disciplīnu un pašapziņu un vēl daudzas citas īpašības un prasmes.** Vai gan tas nav tas, ko vecāki vēlētu saviem bērniem? Dziedāšanas stunda bērnu vispārējā attīstībā ir tikpat svarīga kā matemātikas stunda. Ja mēs zaudētu matemātiku, mums krietni pazeminātos loģiskā un analītiskā domāšana, bet, ja mēs bezatbildīgi izturēsimies pret mūzikas mācību un kora kustību skolās, mēs ātri vien pazaudēsim Dziesmu svētkus. Skolas kora mēģinājumi nedrīkst būt otrajā plānā. Korim katrā Latvijas skolā ir jābūt mācību procesa sastāvdaļai. Ja mēs pazaudēsim Dziesmu svētkus, mēs zaudēsim arī Latviju kā dziesmoto zemi. Vai mēs to gribam?

Vai muzikālā dziņa un talants Jums ir jau kopš bērnības, un kāda mūzika Jūs pašu saista?

Man laikam palaimējās, ka mani vecāki bija ļoti muzikāli, kaut arī nebija ieguvuši muzikālo izglītību. Kopš agras bērnības atceros ģimenes pasākumus, kuros vienmēr tika daudz dziedāts. Bērnībā tas ir svarīgi – klausīties un dziedāt. Mani saista mūzika, kurā es saklausu melodiju. Tāda mūzika, kad ķermenī vēl ilgi skan kāds motīvs, frāze. Un nav svarīgi, kura žanra tā būtu – estētiskā, džezā, simfoniskā, tautas vai skatu-

ves. Katrā vecuma posmā aizrauj kas cits. Nozīme ir skaņdarba saturam un augstam profesionālam izpildījumam.

Vai domājat, ka jebkuru cilvēku var iemācīt dziedāt?

Jā, jebkuru cilvēku var iemācīt dziedāt! Un tas nav tikai mans apgalvojums. Protams, daži bērniem var būt fizioloģiskas problēmas ar balsis saitēm vai dzirdi, piemēram, kā daltoniķiem, kuriem visas krāsas ir pelēkas. Man nekad nav patiesi klausīties, kad cilvēki aizbaidinās: „Es jau dziedāt nemāku. Manā ģimenē neviens nedzied. Man lācis uz ausīm uzkāpis.” Tās ir muļķības! **Visi var iemācīties dziedāt, galvenais ir to gribēt.** Svarīgākais ir dziedāšanas pamatus likt jau no agras bērnības. Mēs ļoti bieži sabiedrībā dzirdam, ka runā par nacionālās identitātes saglabāšanu. Es uzskatu, ka ikkatram ir jāprot nodziedāt Latvijas Valsts himnu un jāzina tautasdziesmas, kurās ir iekodēta latviskā identitāte.

Ilgu gadu vadu korus un arī dziedātājiem bija atšķirīga muzikālā izglītība. Ar visiem saviem korjiem esam krietni strādājuši un guvuši vērā ņemamus sasniegumus. Ar Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijas Mūzikas pedagoģijas nodaļas sieviešu kori, ar kuru kuru mūzikas konkursos Eiropā ieguvām četras *GRAND PRIX* strādāt varēju augstā profesionālā līmenī ar tehniski sarežģītiem skaņdarbiem, jo pamatā kora dziedātājiem bija laba muzikālā izglītība. Bet Ķekavas vīru kora dziedātājiem dziedāšana ir hobijs, viņi nav profesionāļi, retais ir mācījies mūzikas skolā. Daudzi pat nelasa notis un vairāk ļaujās uz dzirdi. Bet - ar šo kori piemēram, Eiropas kora mūzikas Olimpiādēs esam ieguvuši Zelta diplomu, sudraba medaļas, starptautiskā kora konkursā Zelta diplomu un daudzas citas atzīnības. Varu droši teikt, ka darbs nav viegls un ne katrs diriģents ar to tiek galā. Man pašam neizsakāmu gandarījumu sagādā koncertā labi nodziedāta dziesma vai skatēs un konkursos saņemtais augstais žūrijas vērtējums. **Man liekas - katrs kora dziedātājs**

ir personība. Viņi visi ir tik dažādi gan pēc izglītības, gan profesijas, gan rakstura. Bet visus vieno dziesma – nogurdinošajos mēģinājumos apgūta un kvalitatīvi koncertos, konkursos un skatēs nodziedāta. Varu tikai vēlreiz apliecināt visu diriģentu pārliecību: dziedāšana korī ir dzīvesveids.

Kas ir tie mirkļi, notikumi, lietas, kas Jums sniedz gandarījumu un laimes izjūtu?

Mūzikas mākslā tie ir mirkļi, kad jūtos gandarīts pēc labi padarīta darba, novērtēts, saprasts. **Gandarījuma izjūtu nevar nopirkt ne par kādu naudu, to var iegūt tikai ar neatlaidīgu darbu - ar sirds darbu.**

Esmu ļoti gandarīts, ka mans darbs ar korjiem ir novērtēts – no 1989. gada esmu Latvijas skolu jaunatnes, *Gaudeamus* un *Vispārējo Dziesmu svētku* virsdiriģents. Tie ir neizmērojami laimes mirkļi, kad stāvu tūkstošiem dziedātāju priekšā un viņi pakļaujas diriģenta rokai. Vārdos neizsakāma emocionāla sajūta bija arī šīs vasaras Dziesmu svētkos. Esmu laimīgs diriģējot, bez tā es nevarētu.

Kādas īpašības cilvēkos Jūs cienāt visvairāk?

Godīgumu gan pašam pret sevi, gan citiem. Man nav saprotama cilvēku neizmērojamā alkātība, liekulība un vēlme negodīgiem līdzekļiem, ar skaistiem vārdiem maldinot sabiedrību, sakārtot savas personīgās lietas. Cilvēki dažkārt ir gatavi pārdot savu dvēseli, lai gūtu savu labumu. Man ir prieks par tiem Latvijas iedzīvotājiem, kas bērns iesaista koros un deju kolektīvos, ir aktīvi sabiedriskos pasākumos un Valsts svētkos, lepojas ar to, ka ir saimnieki savā zemē, nevis brauc uz ārvalstīm un apgalvo, ka ir Latvijas patrioti. **Mūsu Latvijas zemei katram latvietim vajadzētu būt vienīgajai mīļākajai vietai pasaulē! Un tikai mūsu pašu rokās - mūsu darbos - ir spēks un vara, lai Latvijā valdītu pārticība kā garīgajā, tā materiālajā ziņā.** Vēlos, lai ikviens no mums justos droši un laimīgi savā zemē. Ceru, ka vēlēšanu rezultāts būtu stingrs un pārliecinošs solis šajā virzienā.

Terēza Luksa-Sigate

Garkalnes novada Latvijas Reģionu apvienības kandidāte Latvijas Republikas 13. Saeimas vēlēšanām. Terēzas dzimtā puse ir Kurzeme, bet nu jau krietnu laiku par savām mājām sauc Garkalnes novadu. Pateicoties tam, ka aktīvi ir iesaistījusies par novada iedzīvotāju labklājību, taisnīgumu un vienlīdzību, 2017. gada Pašvaldību vēlēšanās saņēma novada iedzīvotāju atbalstu un kļuva par Garkalnes novada domes deputāti.

KO ES VĒLOS ĪSTENOT KĀ DEPUTĀTS?

- ✓ Panākt to, lai ikvienai ģimenei, ikvienam cilvēkam Latvijā klātos labi – būtu pieejama kvalitatīva izglītība, kvalitatīva bezmaksas medicīna bērniem un senioriem
- ✓ Atcelt nekustamā īpašuma nodokli vienīgajam īpašumam, kas kalpo kā īpašnieka dzīvesvieta
- ✓ Mainīt politisko kultūru un likumdošanu - lai politiķiem un amatpersonām būtu jāuzņemas atbildība par saviem lēmumiem

✉ TEREZA.LUKSA@GMAIL.COM

ĪSUMĀ PAR

Tā kā Terēza pati ir divu mazu un dzīvespriecīgu meiteņu mamma - Trīnas un Matildas, kā arī ikdienā esot kopā ar novada iedzīvotājiem un saskaroties ar viņu vajadzībām, tad savu pamatdarbu un pūles ir veltījusi un veltīs tam, lai aizsargātu ģimeni kā sabiedrības pamatu un lai, esot drošībā par rītdienu, Latvijas iedzīvotāji vēlētos dzīvot un veidot kuplas ģimenes, rodot stabilu pamatu Latvijas nācīgas pastāvēšanai.

Terēza Luksa - Sigate vienmēr ir bijusi mērķtiecīga un uz rezultātu orientēta. Lai piepildītu savu bērnības sapni,

Terēza pēc vidusskolas pārceļas uz Rīgu un Rīgas P. Stradiņa universitātes Māzsinību fakultātē iegūst bakalaura grādu ar specializāciju medicīnas māsa. Savu izglītību turpina Rīgas Starptautiskā ekonomikas un biznesa administrācijas augstskolā (RSEBAA), kur saņemts maģistrā grāds Sabiedriskajās attiecībās.

Šobrīd Terēza pilda vairākus pienākumus: ir rūpīga un enerģiska jaunā māmiņa un gādīga saimniece savai ģimenei, kā arī strādā kā nekustamo īpašumu aģente, kas dzīvo ar moto: "Ja

iesi pa ceļu, kas saucas "Vēlāk", nonāksi pie vietas, kas saucas "Nekad". Brīvajā laikā Terēza labprāt lasa grāmatas (vislabprātāk klasiku) un klausās mūziku, gatavo ēdienu, apmeklē koncertus. Ar vislielāko nepacietību viņa gaida rudenī, kad pienāks laiks latviešu lielākajai kaislībai – sēņošanai, jo tad garās pastaiņas un svaigais meža gaiss dāvā gada skaistāko atpūtu.

Terēza Luksa - Sigate tic Latvijai kā drošai, pārtikušai un taisnīgai valstij, ja līdzdarbosimies tās valstiskuma stiprināšanā, izturoties atbildīgi pret sevi, citiem un nākamajām paaudzēm.

Tu noteikti esi viena no jaunākajām pašvaldību deputātēm, kas apliecina, ka politikā nav vien vecāka gadagājuma cilvēki – ar lielu pieredzi politikā un ilgu darba mūžu, faktiski Tu apgāz esošos stereotipus. Kā Tev tas ir izdevies?

Jau ilgi dzīvoju Vidzemē, bet, iespējams, man palīdzējusi kurzemnieciskā mērķtiecība, spīts un pacietība. Tā teikt, augot Kurzemes vējos, tie tevi nesalauž, bet padara tikai stiprāku.

Tā kā pašvaldības vēlēšanas 2017. gadā bija un vēl aizvien ir mana pirmā pieredze deputātes lomā, tad pašā sākumā ļoti centos apmeklēt visas komitejas, lai saprastu, kā vispār notiek deputāta darbs. Vienmēr pārliecinājos, vai esmu ievērojusi novada iedzīvotāju intereses. Kopā ar kolēģiem esam strādājuši pie dažādiem kolektīviem iesniegumiem – pārsvarā tie ir bijuši ceļa seguma sakārtošanas jautājumi. Dažos novada ciemos kaut kāda kustība problēmas risinājumā ir jau notikusi. Viena gada laikā ir grūti sāktot visu novadu. Sniedzām priekšlikumus arī 2018. gada budžetam, bet, kā mēs labi redzam, tad ne visi mūsu ierosinājumi ir ņemti vērā.

Ja mērķis ir nosprausts – ceļos, eju un daru. Pamatprincips – taisnīgums. Tas man, kā Mežāzim pēc austrumu horoskopa, ir zvaigznēs ierakstīts. Ikvienu lēmumu pieņemu tikai pēc tam, kad esmu rūpīgi apdomājusi visus par un pret. Izvērtējot situāciju, vienmēr vados pēc tā, kādu labumu gūs plašs cilvēku loks, ne atsevišķas personas. Tas ir primāri. Galvenā mērķa ir jautājums – vai Dievam tas būs patīkams darbs? Ja katrs pašvaldības vai Saeimas deputāts savā darbībā cieši turētos pie 10 baušļiem, nebūtu vajadzīgi ne kārtības ruļļi, ne sarežģīta valoda, ētikas kodeksi. Visi darbi būtu skaidri un nepārprotami.

Ko Tu domā par Saeimas deputātu darbu, jo pie varas esošie tautas pārstāvji pieņem tautai un valstij nozīmīgus lēmumus?

Visas aplamības un netaisnības Saeimas balsojumos rodas tikai tādēļ, ka aiz katra "par" vai "pret" stāv partiju sponsoru intereses. Pieņemt lēmumu tautas – vēlētajiem interesēs spēj vien politisks spēks, kas netiek finansēts no ietekmīgu uzņēmēju, banku vai lielvalstu piešķirtajiem līdzekļiem.

Latvijas Reģionu apvienība ir mana domubiedru partija, jo ir brīva savā darbībā. Tas ir būtiskākais, ko vērtēju, izvēloties, ar ko saistīt savu politisko karjeru. Te ir vienīgā reālā iespēja pildīt vēlētajiem dotos solījumus.

LRA katram ir dota iespēja balsot pēc savas sirdsapziņas. **Deputātam ir jābūt brīvam un neatkarīgam savā izvēlē.**

Dari vienu lietu un pamatīgi. Ja darīsi desmit – neizdarīsi tā īsti nevienam. Visu cieņu Jūlijam Cēzaram, kurš savulaik to esot pratis, tomēr mūsaiķu dzīves prasība ir kvalitatīvs darbs.

Katram ir skaidri jāapzinās savu zināšanu stiprās tēmas. Mana ir valsts pārvalde un pašvaldību lietas. Jautājumi, kas saistīti ar budžeta veidošanu, finanšu izlietojuma kontroli un uzraudzību, valsts un pašvaldības iestāžu produktīvu un efektīvu sadarbību.

Tie pēc būtības arī ir pamatjautājumi, kurus, saprātīgi risinot, ir iespējams Saeimas darbu virzīt tuvāk iedzīvotāju vajadzību un problēmu risināšanai.

Varai ir jākalpo. Mācītājs Juris Rubenis teica vārdus, kas kļuvi par manu politišķes moto: "Vara, kas demonstrē varu, nav vara, bet vājums".

Kas vēl Tev nav pieņemams esošo deputātu darbībā, attieksmē?

Ar apbrīnu vēroju daudzu deputātu runas stilu – lieliska "prasme" ir no jebkura būtiska un problēmātiska jautājuma "aizpeldēt", "nolaipt" un atbildēt praktiski NEKO.

Tomēr vēl cilvēcīgāk un profesionālāk ir runāt cilvēciski un saprotami publikai, kurai tu runā. Liels cilvēks savā profesionālismā nekad nekaitrēsies ar vienkāršiem cilvēkiem runāt vienkāršā, viņiem saprotamā valodā. Tāpēc vien netiks apšaubīta politiķa kompetence, ja viņš sarežģītas lietas pateiks skaidri, saprotami un vienkārši. Gluži otrādi. Jo cilvēks ir gudrāks un informētāks, jo viņš vienkāršāk spēj izskaidrot savu redzējumu, paust savas domas un nostāju. Tas ir ideāls, uz ko tiecos es. Tieši augstprātība ir daudzu nelaimīgu un nesaprašanās cēlonis. Politiski un Sabiedrība – Viņi un Mēs bieži tiek nozogots ar nepārlecamu grāvi. Tas, gadiem ritot, kļūst aizvien platāks. Līdz pienāk brīdis, kad varneši aizmirsuši to, ka viņi arī reiz bijuši otrā pusē...Tāpēc nav iespējams apgalvojums – Deputāts = Vara, jo Deputāts = Kalps. Tautas kalps.

Tas ir kā akmenī iekalts.

Kā Tu organizēsi savu darbu, ja būsi Saeimas deputāte?

Esmu pieradusi būt sasniedzama 24/7 režīmā.

Mūsdienu komunikācijas iespējas ļauj sasniegt cilvēku 24 stundas diennaktī, lai kurā pasaules malā viņš atrastos. Strādājot Garkalnes novada domē, esmu pieradusi saņemt telefona zvanus svētdienas vakaros arī pēc 22.00, mana Facebook un Whatsapp vēstuļu sadaļa allaž ir pilna. Ja pietiek ar atbildi – atbildu, ja jārikojas – rīkojos. Mani vēlētajiem neļaus sameļot – atbildi neesmu palikusi parādā nevienam saprātīgam jautājumam.

Tieši tā arī turpināšu strādāt Saeimā, ja man uzticēs šo godu.

Pastāsti, lūdzu, ko tieši Tu vēlies mainīt, kurās jomās, esot deputāte, plāno darboties?

Es uzskatu, ka ģimene ir visas valsts pamats un tā būs mana prioritāte – rūpes par to, lai ikvienai ģimenei Latvijā klātos labi. Ģimenē mēs iegūstam savus priekšstatus par pasauli un tās kārtību. Jo stabilāka būs ģimenes institūcija, jo drošāka un pārliecinošāka būs Latvijas sabiedrība. **Svarīgi ir veidot sabiedrības apziņu ne tikai vārdos, bet arī darbos – bērni ir Latvijas valsts nākotne!**

Tāpēc ir jāturpina aktīvs darbs pie bērnu piekāršanas pakalpojumu pieejamību līdz sākumskolas pabeigšanai. Šobrīd tiek veidotas jaunas privātas pamatskolas un vidusskolas, kuras nevis sola, bet jau šodien piedāvā kvalitatīvu un pasaules praksē bāzētu izglītību. Daudzi vecāki, domājot par savu bērnu nākotni, izvēlas tos sūtīt privātas mācību iestādēs, kas jau šodien sniedz un garantē mūsdienīgu pedagoga darbu un izglītību. Tāpat aktuāls ir jautājums, vai Latvijas valstī bērniem ir bezmaksas medicīna, jo daudzi no vecākiem, tuvojoties 1. septembrim, saskārās ar to, ka obligāto medicīnisko izziņu nevar noformēt tāpēc vien, ka speciālists ir pieejams tikai oktobrī vai novembrī.

Es vēlos situāciju mainīt, tāpēc arī piedalījos 2017. gada Pašvaldību vēlēšanās, un esmu pateicīga, ka Garkalnes novada iedzīvotāji ar savu balsojumu deva man iespēju strādāt pie iedzīvotāju labklājības, taisnīguma un vienlīdzības sekmēšanas. Tā kā es pati esmu divu meiteņu mamma, tad, līdzīgi kā daudzi Latvijas iedzīvotāji, ikdienā saskaros ar dažādiem neatrisinātiem sadzīviskiem jautājumiem.

Otrs nozīmīgākais jautājums, kura risināšanai pievērsīšos, ir Nekustamā īpašuma nodokļa problēma.

Es vienmēr esmu iestājusies pret kadastrālo vērtību paaugstināšanu nekustamajiem īpašumiem, kā arī uzskatu, ka jāatceļ nekustamā īpašuma nodoklis vienīgajam īpašumam, kas kalpo kā īpašnieka dzīvesvieta.

Ir redzams, ka attālākie lauku rajoni arī Vidzemes pusē ir palikuši samērā tukši. Savā laikā lielais aizbraukušo cilvēku skaits ir atstājis sekas ikvienā pilsētā un ciemā. Braucot cauri Latvijas novadiem, var redzēt daudzas pamestas mājas. Katram aizceļotājam, protams, ir savs stāsts, kāpēc bija jādodas prom no savas mājvietas. Smagi daudzus ietekmēja krīzes gadi, kad lielie hipotekārie parādu slogi bija par iemeslu, lai ģimenes ar bērniem pārceltos no laukiem uz lielpilsētām, bet jau citās valstīs. Lai turpinātu savu ierasto dzīves gājumu tur tālumā no savām iemīļotajām bērniņas takām, no vecākiem, no skolas biedriem, draugiem... Daudz saraustritu un izjukušu ģimeņu, asaras un ciešanas, kuras neatstāj vienaldzīgus...

Šobrīd, braucot tikties ar mūsu pensionāriem un arī jaunāka gadagājumā iedzīvotājiem, ir dzirdamas vairākas lietas, kas šos cilvēkus ļoti satrauc. Pensionāriem tās ir nesamērīgi augstās medikamentu cenas. Ārsts ne vienmēr izraksta analogus medikamentus, kuri būtu daudz lētāki, bet izvēlas dārgākus, un pensionāriem to iegāde prasa vai pusi pensijas. Satraukumu pastiprina fakts, ka tuvumā nav nevienas aptiekas un tuvākais ārsts pieejams 20 – 30 km attālumā. Satriecoši ir tie gadījumi, kad no slimnīcām vecākus cilvēkus palaiž mājās pat nakts tumsajā laikā... Sirds saņņaudzas... Savulaik, kad studēju medicīnu, viens pasniedzējs teica: "Es ceru, ka man nekad dzīvē nebūs par jūsu jākaunas, jo šodien jūs dodat Hipokrāta zvērestu, un es ceru, ka jūs apzināties, ko šis zvērests jums uzliek. Tas ir pienākums – nekad dzīvē nepaieit garām uz ielas pakritušam cilvēkam...Tāpēc, ja kādreiz esiešu pa to pašu ielu, pa kuru jūs, un redzēšu, ka jūs būsiet pagājis garām nelaimē nonākušajam cilvēkam, man būs kauns jūsu vietā..." Šie vārdi dziļi iespaidušies manā atmiņā. Cik dzīvības ir atņēmusi sistēma, kas paredz cilvēkus izlikt? Nerakstītie vai rakstītie likumi? Un kas tos izdod? SAMAZINĀT ātrās palīdzības brigādes laukos ir neprāts, ir skaidrs, ka cilvēku kļūst mazāk, bet palikušie tādēļ veselāki nekļūst. Un vai mums nevajag cilvēkus, kuri var izveseļoties, strādāt un dzīvot laimīgi Latvijā?

Jaunās ģimenes bieži izvēlas dzīvi tuvāk lielpilsētām, rajonu centros vai Pierīgas rajonos, lai blakus būtu slimnīcas, doktorāti, skolas, bērnu dārzi utt., jo ne vienmēr mazajos lauku ciematos ir pieejama kaut viena aptieka.

Latvijas Reģionu Apvienība jau 12. Saeimas laikā iestājās par nekustamā īpašuma nodokļa atcelšanu vienīgajam mājoklim. Kā zināms, šis nodoklis veidojas no īpašuma kadastrālās vērtības. Lauku apvidos šis kadastrālās vērtības salīdzinoši ir zemas, tomēr cilvēkiem laukos arī šī summa ir liela nauda. NĪN ieņēmumi nonāk vietējā pašvaldībā, kur tā tos izmanto pēc saviem ieskatiem. No nekustamā īpašuma, kura kadastrālā vērtība ir labi ja 10 000 eur, 0.2% ir apmēram 20 eur. **Uzskatu, ka laukos dzīvojošajiem pensionāriem, kuriem ir tas vienīgais mājoklis, šis nodoklis nebūtu jāmaksā. No šīs naudas, kas ienāk pašvaldību kasēs, pat mazam ciemam nepietiktu, lai sakārtotu ceļus, apgaismojumu, grāvjus un citus infrastruktūras objektus.** Tāpēc es uzskatu un arī vēlos panākt to, lai šis nodoklis pensionāriem tiktu atcelts. Lai tam laukos palikušajam cilvēciņam, kuram katrs eiro ir tik nozīmīgs, būtu iespējams apciemot mazbērnu ar kādu našķi somā. Politīkiem laiks padomāt par cilvēkiem, kuri dzīvo zem iztikas minimuma. Tādi cilvēki jāapbrīno par to, ka spēj izdzīvot ar to mazumiņu. Viss, kas turīgākajiem ir pašsaprotams, daudziem Latvijā ir sapnē, jo arī kundzītei laukos gribētos jaunu kleitu vai ar savām bērniņas draudzenēm pasēdēt kafejnīcā... Vājākos ir jāaizstāv un jāatbalsta, nevis jāpadara vēl vājākus.

IEVA JANSONE,
Arco Real Estate
Valdes locekle

Terēza Luksa-Sigate pievienojās Arco Real Estate komandai 2013. gadā. Uzskatī darbu nekustamo īpašumu nozarē ir līdzīgi kā mesties ledainā ūdenī no komforta zonas, ja iepriekš esi darījis ko zināmu un tur juties droši. Šis solis liecina par cilvēka spēju būt atvērtam un pieņemt jaunus izaicinājumus.

Terēzas mērķtiecīgumu izceļ spēja īsā laika periodā aptvert nekustamā īpašuma tirgus apstākļus, iepazīties ar darījuma procesa niansēm un patstāvīgi spēt novadīt iesāktās lietas līdz galam, jau pirmajā darbības gadā saņemot kompānijas atzinību par spilgtāko debiju.

Ja pirmajā darbības periodā Terēzas fokuss bija jauno apvāršņu apgūšana, tad jau 2016. gadā saņemtais apbalvojums – Gada labākais aģents, apliecina, ka ar lielu degsmi, interesi un mērķtiecīgu darbu var īsā laika periodā gūt ievērojamus rezultātus.

Kā personiskās īpašības vēlos izcelt komunikācijas spēju un elastību, spēju pielāgoties, kas ļauj veidot kontaktus ar ļoti dažādiem cilvēkiem, lai spētu izprast viņu vajadzības. Pakalpojumu biznesā tas ir ļoti nozīmīgs faktors, jo psiholoģija, tās izpratne ir panākumu atslēga darbā, kas saistīts ar cilvēku vajadzību apmierināšanu.

Sīkstums un "detalizācija" – vārdi, kas raksturo Terēzu, vēlme lietās iedziļināties līdz sīkām detaļām, lai veidotos izpratne un, iespējams, skatījums no dažādiem skatu punktiem, kas dod iespēju rast arī dažādus risinājumus vienai un tai pašai lietai.

JĀNIS LEPSIS,
Politiskās partijas
"Reģionu Alianse"
Garkalnes nodaļas
vadītājs

Es kopš 2009. gada darbojos politiskās partijas "Reģionu Alianse" sastāvā. Jau otro sasaukumu esmu Garkalnes novada domes deputāts.

Pirms 2017. gada pašvaldību vēlēšanām mēs ar kolēģi Pēteri Salenieku uzrunājām aktīvu, jaunu sievieti – Terēzu Luksu-Sigati, lai pievienojas mūsu komandai. Terēzas starts pašvaldību vēlēšanās bija lielisks! Kopš 2017. gada vasaras viņa ir Garkalnes novada domes deputāte.

Darbu domē Terēza sāka ar lielu sparību, iedziļināšanos visos jautājumos un ar lielu atbildības sajūtu. Bieži vien ir vērojams, ka lielo "cīnītāju" spars noplok pēc pirmajām grūtībām vai varas partiju "nogrieztajiem" ceļiem. Šis ne tuvu nav tas cilvēks, kurš padosies, izkarot balto karogu, un aizies kopējās plūsmas darbos vai nedarbos. Terēzai ir savs skatījums uz lietām, kas ir balstīts uz pieredzi, kompetenci, iedzīvotāju pamatvajadzībām, kvalitatīvākas vides veidošanu un pašvaldības iestāžu darbības uzlabošanu.

Terēza ir arī iemantojusi lielu cieņu un uzticību mūsu partijas biedru vidū. Šī gada februārī vienbalsīgi viņa tika ievēlēta par politiskās partijas "Reģionu Alianse" Garkalnes nodaļas vadītāja vietnieci.

Šobrīd Terēza velta ļoti daudz sava laika, lai palīdzētu Latvijas Reģionu Apvienībai sagatavoties 13. Saeimas vēlēšanām. Viņai uzticas, viņa ciena un ļoti respektē viņas viedokli.

Es vēlos pēc iespējas vairāk šādus cilvēkus Latvijas politikā. Esmu patiesi gandarīts, ka mūsu komandā ir tāds cilvēks!

Kā Jūs vērtējat Latvijas nākotnes perspektīvu – kas ir mūsu valsts būtiskākie resursi un kā tos izmantot?

Latvijai ir jāizmanto tās iespējas, kuras mūsu valstij dod divi paši svarīgākie resursi – cilvēki un zeme, meži un ūdeņi. Vienlaikus novārtā nepametot drošības jautājumus, kas pašlaik satrauc visu pasauli. Latvija ir jāturpina attīstīt, saprātīgi izmantojot esošās iespējas un pieejamos resursus. Mūsu tautas zināšanas un vēsturiskā pieredze radījusi mūs tādas kā esam un tā ir mūsu stiprā puse, ar kuru ir jālepojas un kura ir jāaizsargā. Latvijā jau dieviņš pa zemes virsu staigā, un mums jau izsenis dots šis praktiski viedais domāšanas veids. Šobrīd mūsu uzdevums ir tikai nelaist garām laiku, kas mums ir dots.

Manuprāt, politika gudrība – gan pašvaldību, gan arī valsts līmenī, ir redzēt iespējas, kas patērē šodien, un izmantot tās sabiedrības labā. Politikājiem būtu jāstrādā tā, lai izveidotu vidi cilvēkiem būtu gatavi pieņemt un atbalstīt.

Mums nav vairāku gadsimtu valsts pārvaldes pieredzes, nav tik senu politisko tradīciju, tādēļ ir ļoti nopietni jādomā par savu valstiskumu. Vienmēr un visos jautājumos.

Kas ir svarīgākie uzdevumi Latvijai?

Lai Latvijas valsts ne tikai būtu šodienas, bet tāda pastāvētu arī nākamajos 1000 gados. Diemžēl pēdējo gadu laikā notiekošie procesi ir būtiski samazinājuši iedzīvotāju un arī darba vietu skaitu Latvijā, īpaši attālākajos reģionos. Ir jārod risinājums, lai pārtrauktu cilvēku izgaišanu reģionos. Cilvēks ir vislielākā vērtība, valstī un neeksistēs valsts bez cilvēka.

Tas nenozīmē, ka ir jāliek kādas barjeras Rīgas un Pierīgas attīstībai. Jāpievērš īpaša vērība tam, lai cilvēki no reģioniem nebūtu spiesti pārcelties uz galvaspilsētu vai vēl sliktāk – doties peļņā uz ārzemēm. Turklāt ir nepieciešams nodrošināt tā dēvēto divu pretējo virzienu plūsmu, kad jauni cilvēki no reģioniem, iegūstot zināšanas, pēc tam atgriežas strādāt laukos, nevis kā pašlaik, kad lielākoties šī plūsma, izņemot atsevišķas vietas Latvijā, ir vienvirziena – prom no laukiem uz Rīgu vai ārzemēm, jo vienkārši nav atbilstošu darba vietu. Latvijai ir liels dabas resurss, tā ir – zeme, un tās var celt ēkas, ceļus, elektrostacijas, rūpnīcas, bet tajā var arī audzēt lauksaimniecības produkciju, mežus, ko attiecīgās pārstrādes jomas – pārtikas rūpniecība un kokapstrāde – pārvērš jau gatavos produktos, ar ko mūs atpazīst daudzviet pasaulē. Varu sacīt, ka šis Latvijas vissvarīgākais resurss nebūt netiek pilnībā izmantots, jo ir vēl daudz neizmantotu iespēju, kaut arī nenoliedzami ir vajadzīgi risinājumi dažādām problēmām gan mežsaimniecībā, gan lauksaimniecībā. Un, protams, pats svarīgākais jautājums Latvijas valsts pastāvēšanai ir drošība un ar to saistītie jautājumi gan ārpolitikā, gan iekšpolitikā. Jāņem vērā,

ka drošība nav un nevar būt tikai un vienīgi kā 2% no IKP novirzīšana militārajām vajadzībām. Ko dod, piemēram, jaunas bruņutehnikas iegāde, ja valstī ik dienu sarūk iedzīvotāju skaits par autobusu vai pat diviem? **Drošība sākas ar to, ka cilvēki paliek dzīvot savā valstī.**

Ko vajadzētu darīt zemes izmantošanā?

Domāju, ka šeit tomēr būtu jādalā jautājumi, kas saistīti ar zemkopību un mežsaimniecību. Protams, abām jomām ir arī kopīgi jautājumi, taču ir arī atšķirīgi. Piemēram, pērnā gada lietavas aktualizēja problēma par meliorācijas sistēmām gan lauksaimniekiem, gan mežsaimniekiem. Lai zeme neatrastos zem ūdens, ir nepieciešama vēl padomju laiku meliorācijas sistēmu regulāra tīrīšana, uzturēšana labā tehniskā stāvoklī un, kur nepieciešams, arī rekonstrukcija – atjaunošana. Jā, esošā valdība jau šajā virzienā ir veikusi vairākus soļus, tomēr, domāju, ka būtu nepieciešama visu valsti aptveroša meliorācijas sistēmu regulāra uzraudzība un plānveidīga apsaimniekošana. Lielie zemes īpašnieki var paši censties īstenot savos īpašumos esošo meliorācijas sistēmu rekonstrukciju, savukārt mazākām saimniecībām ir nepieciešama valsts atbalsta programma šādu darbu veikšanai. Visas meliorācijas sistēmas nevar atjaunot gada vai divu laikā, taču pakāpeniski tas ir risināms. Jāņem vērā, ka meliorācijas sistēmu renovācija vēl aktuālāka problēma nekā lauksaimniekiem, ir mežsaimniekiem, jo īpaši privāto īpašnieku mežos, kur nekas šajā jomā nav darīts pēdējo 30 un pat var būt 50-60 gados, situācija ir ļoti kritiska. Ūdeņi neaug ne bērzs, ne priede, ne egle, tās nokalst, rezultātā ir audzes bez lapām un skujām. Šis audzes vairs neatdzīvosies, tās ir jānocērt un to vietā jāstāda jaunas. Vienlaikus ir jāpieauga, lai tie mežsaimnieki, kuri ir stādījuši mežu, izmantojot ES struktūrfondu atbalstu, nenokļūtu ķīlnieku lomā – stādījumi nav izauguši, un tādējādi līdzfinansējuma saņēmēji nav izpildījuši to, ko solīja, saņemot struktūrfondu līdzfinansējumu, kurš tādējādi būtu atmaksājams. Ja šādu situāciju pieļauj, tad it īpaši neliela īpašuma saimniekam ir ne tikai jāatmaksā saņemtā nauda, bet vēl arī jāmeklē papildus resursi, lai tomēr neatstātu tukšu vietu, bet gan iestādītu mežu atkārtoti. Pašlaik nav zināms, cik šādu platību varētu būt. Nedrīkst piemirst arī dabas resursu aizsardzību, tas ir ļoti būtiski, tomēr to nedrīkst pārspīlēt, kad runa ir par drošības jautājumiem.

Šogad ir iestājies pamatīgs sausums un meži pamatīgi cieš no ugunsgrēkiem.

Jā, mežu un purvu ugunsdrošība, ugunsapsardzība šogad ir aktuāls jautājums, kas izgaismo skaudro realitāti. Mežu ugunsgrēku galvenais cēlonis ir cilvēku neuzmanība, tomēr fakts ir tāds, ka uguns ir iznīcinājis koksnī miljoniem eiro vērtībā, kas jānoraksta zaudējumu mežsaimniekiem. Vienlaikus ir jautājumi par tā dēvētajiem preventīvajiem pasākumiem, piemēram, mineralizētajām joslām – kas tās uztur un

kādā stāvoklī tās ir. Ir jautājumi par vairāku valsts dienestu savstarpējo koordināciju un sadarbību ne tikai seku likvidācijā, bet arī secinājumu izdarīšanā, lai minimizētu šādu ugunsnelaimju atkārtosanos nākotnē. Jautājumi šajā kontekstā ir ne tikai mežu īpašniekiem un apsaimniekotājiem, bet arī aizsardzības spēkiem, kaut vai saistībā ar tik plašu ugunsgrēku Ādažu poligona teritorijā. **Tas nenozīmē, ka nedrīkst veikt mācības, bet gan to, ka tajās ir jāizmanto laika apstākļiem atbilstošas tehnoloģijas un vienlaikus savlaicīgi jāpiesaista palīgi ugunsgrēka dzēšanai.** Līdzīgi jautājumi ir par kūdras purvu ugunsgrēkiem. Domāju, ka karstais laiks ir paugstinājis ugunsbīstamības risku, taču, iespējams, būtu jāpārskata normatīvo aktu prasības. Piemērs: meža īpašnieks, kuram ir ierobežota vai pilnībā liegta mežsaimnieciskā darbība, nav ieinteresēts īstenot ugunsdrošības pasākumus, izveidojot mineralizēto joslu, nelielajiem īpašniekiem nav pat tādu resursu, lai īstenotu. Ja saimniekam nav resursu to īstenot, tad nedomāju, ka pareizākais risinājums būtu viņu sodīt, jo tādējādi viņš pret valsti attiektos ar vēl lielāku aizvainojumu, nekā jau pašlaik tāds ir daudziem. Laukos dzīvojošam cilvēkam to rada arī mazo lauku skolu likvidācija, kas daudzviet pilda ne tikai izglītības, bet arī kultūras un sociālās funkcijas. Vienlaikus zaudējam gan darbavietas, gan darbiniekus – iegūstam arvien tukšākus reģionus, kas apdraud arī valsts drošības pozīcijas. Tukšas skolas, slimnīcas, pamestas mājas un aizmirsti ciemati nav plaukstošas valsts vizītkarte, tas tikai vairo daudzu cilvēku bezcerību un demonstrē politiku bezatbildību, ignorējot pilsoņu vajadzības. Ir jādara otrādi – ir pat jāpiemaksā, lai cilvēki būtu ar mieru dzīvot attālos un mazāk attīstītos reģionos, kā tas ir citās valstīs. **Faktiski šobrīd īstenotā politika ir «ļējus ūdeņi uz Latvijas valsts noliedzēju dzimnāvām», un devusi papildu argumentus. Tā nedrīkst turpināties.**

Ko piedāvājat darīt?

Noturēt cilvēkus Latvijā, ieklausoties viņu vajadzībās un valdības līmenī pieņemot tādas lēmumus, kas rada pievilcīgu vidi un apstākļus dzīvei. Cilvēks ir galvenā vērtība valstī, valdības pienākums ir kalpot cilvēkam. Jo ar varu cilvēkus Latvijā vairs noturēt nevar, kā tas bija "padomju laikos".

Kādi ir Jūsu konkrētie priekšlikumi iepriekšminēto problēmu risināšanai?

Sasaistīt meliorācijas pozitīvo ietekmi ar augšnes auglību un nodokļu sistēmu, lai no zemes izmantošanas iegūtie nodokļi līdzekļi daļēji atgrieztos meliorācijas sistēmu uzturēšanā. Tam būs vajadzīgi speciālisti, tādēļ Latvijā jāatjauno iespēja apgūt augstāko izglītību meliorācijā.

Attiecībā uz ugunsdrošību mežos – jānoņem ierobežojumi saskaņošanas procesam ugunsgrēku gadījumos dabas aizsardzības teritorijās. Dzēšanai tūlīt, nevis radam nekontrolējamas lieļas ugunsgrēku platības.

Militārajos poligonos var panākt mežu un lauksaimniecībā izmantojamo zemju efektīvu izmantošanu tautsaimniecībā, neietekmējot militāro apmācību plānus un norises gaitu.

Vai ir izdevies, darbojoties Saeimā, kaut ko paveikt arī nozares labā?

Finanšu Ministrija bija ieplānojuši izmaiņas, kas būtiski ietekmētu mežsaimniecību, iekasējot iedzīvotāju ienākuma nodokli. Izstrādātie priekšlikumi apdraudēja ekonomiski pamatotu mežsaimniecību, tomēr izdevās pārliecināt FM saglabāt esošo sistēmu, kas veicina mežu audzēšanu ilgtermiņā. Citādi tiktu radīta situācija, ka mežsaimniekiem audzēt priedi vairs nav izdevīgi. Jāņem vērā, ka jebkuras izmaiņas nodokļu sistēmā ietekmē saimniecisko rīcību un lēmumus. Panācu arī to, ka Zemkopības Ministrija beidzot rezumēja situāciju ar mežu kooperatīviem, un tie tiks atbalstīti. Šis ir stratēģiski svarīgs jautājums Latvijas valsts nākotnei un attīstībai.

Pirmkārt, jāsaprot, ka mežu apsaimniekošana ir ilgtermiņa pasākums. Koki taču neizaug ne vienā, ne piecos gados. **Un šodien mēs varam veidot tādas mežus, kādas vēlamies redzēt pēc 100 gadiem. Tas nozīmē, ka, prātīgi saimniekojot, varam saviem bērniem, mazbērniem un mazmazbērniem atstāt labi pārvaldītus mežus.**

Valsts gudrība ir ne tikai nodrošināt ienākumus mežu īpašniekiem, bet arī viedu ilgtermiņa saimniekošanu valsts interesēs.

Kādi uzdevumi būs jārisina Saeimai un valdībai?

Pirmais un svarīgākais uzdevums – mazināt dzīves līmeņa nesabalansētību starp bagātajiem un nabagajiem. Jo ilgāk šī nesabalansētība saglabāsies, jo lielākas problēmas mūs var sagaidīt nākotnē.

Svarīgāk, lai Latvijā dzīvojošie cilvēki būtu Latvijas patrioti, kas ir gatavi cīnīties, aizstāvēt savu zemi un dzīvesveidu. **Es nedomāju tikai cīņu ar ieročiem rokās, tie ir ikdienas darbi, attieksme pret valsti un pozitīvs pašlepnums.**

Nacionālajai drošībai mums ir nepieciešama spēcīga zemessardze. Un gan likumdošanas, gan arī praktiskā līmenī ir jāsniedz viss iespējams atbalsts, lai zemessardze būtu. Tas ir pamatu pamats. Spēcīga zemessardze nozīmē, ka ir apmācītas, darbotiespējīgas vienības, kuras spēj palīdzēt dažādās situācijās. Tostarp reaģēt katastrofu, lielu plūdu, dabas stihiju gadījumos. Zemessardze ir brīvprātīga kustība un tai ir mazliet citas funkcijas nekā profesionālajiem karavīriem. Noteikti jādomā par visaptverošu valsts aizsardzību, kas ietver civilās aizsardzības elementus, un katrs mēs zinātu, kur savai Latvijai esam visvairāk noderīgi. Būtiski jāpilnveido iedzīvotāju civilās aizsardzības sistēma un krīzes situāciju vadības plāns, jāveido uzkrājumi krīzes situācijām, jāinformē un jāapmāca iedzīvotāji – tā, kā to dara daudzās citās valstīs.

Oļegs Zabirko

Uzņēmējs, vada kokapstrādes uzņēmumu, kas ražo un eksportē ozola un oša mēbeļu sagataves un plātnes. Dzimis Cēsīs, dzīvo Garkalnes novadā. Studējis RTU Būvniecības fakultātes ēku būvzinātnes specialitātē. Šobrīd studē tiesību zinātnes

KO ES VĒLOS ĪSTENOT KĀ DEPUTĀTS?

- ✓ Panākt kvalitatīvas izmaiņas autoceļu apsaimniekošanā un būvniecībā, atbildīgajām institūcijām nosakot par pienākumu tālredzīgu, drošu un kvalitatīvu projektu izstrādi, uzraudzību un realizāciju
- ✓ Izmainīt iepirkumu sistēmu, liedzot korupcijas iespējas gan ar atbilstošu noteikumu izstrādi, gan aktīvu korupcijas apkarošanas iestāžu iesaisti
- ✓ Veikt izmaiņas sporta jomā, nosakot finansējuma piešķiršanas kritērijus pa nozarēm un veicinot sportisku un veselīgu dzīvesveidu jau no skolas sola

✉ OLEGS.ZABIRKO@GMAIL.COM

ĪSUMĀ PAR

Oļegs Zabirko Saeimā būtu jauna seja – gan salīdzinoši gados jauns, gan nekad nav strādājis Saeimā, bet galvenais – ar jaunu pieeju un modernu domāšanu. Vēl nekad līdz šim vēlētāji Latvijā nav tā alkuši Saeimas krēslus redzēt jaunus sejas kā šogad. Jācer, ka šī vēlme īstenosies un Saeima sāks strādāt ar jaunu enerģiju un attieksmi.

Oļegs ir dzimis un audzis Cēsīs. Viņš aizrautīgi dalās atmiņās par tiem daudzajiem darbiem un pienākumiem, kaas jau no mazām dienām viņam uzticēti mājas darbos jo Oļegs savus pienākumus pildījis ar prieku. Viņam vienmēr patīcis strādāt un apgūt ko jaunu. Jau tad puika saprata, ka jābūt aktīvam, lai sasniegtu mērķi – izveidot savu ražotni. Viņš ir Latvijas patriots un apliecina to kā vārdos, tā darbos. Savu mērķi viņš ir sasniegjis, un tagad ir gatavs iet tālāk – strādāt ar pilnu atdevi sabiedrības un savas valsts labā.

Par savu vērtīgāko ieguvumu Oļegs uzskata dzīves skolu. Savus kāpienus un klupienus, strādājot uzņēmējdarbībā, viņš vērtē kā milzīgu ieguvumu, izcilu dzīves skolu. Oļegs no sirds saka paldies saviem vecākiem par saņemtajām garīgajām vērtībām, ko tikai ar laiku novērtējis. Vērtība ir tikai

tam, kas paša prāta un rokām radīts. Patlaban praktiskas lietas top O.Zabirko kokapstrādes ražotnē, kur no oša un ozola top mēbeļu sagataves – tai skaitā karogu kāti sarkanbaltsarkanajam karogam.

Aktīvi iesaistās bērnu un jauniešu sporta aktivitātēs un jaunās BMX trases tapšanā Ādažu novadā, Kadagā. Līdztekus daudzajām aktivitātēm Oļegs ir brīnišķīgs tēvs dēliņam un pavisam mazajai meitiņai, kā arī lielisks atbalsts sievai. Darbīgais puisis ar paša rokām ir uzcēlis savai ģimenei māju, sakojis apkārtni un par savu no visas sirds sauc Garkalnes novadu, kur sazarot viņa dzimtai. „Mani bērni ir latvieši!” ar lepnuma pieskaņu saka Oļegs, kuram nav vienalga, kā attīstīsies Garkalne un Cēsis, kāds būs Vidzemes reģions un kāda visas Latvijas nākotne. Viņam sāpīgi noraudzīties uz tukšajiem Latvijas laukiem, nelīdzinajiem ceļiem un trūcīgajiem iedzīvotājiem, tādēļ ir nolēmis veltīt savu darbu tam, lai mainītu visu uz labu.

Oļegs uzskata, ka cilvēka mūža darbs ir vienmēr būt procesā - pilnveidot sevi, tiekties augšup un būt patiesam, un pats ir gatavs izaicinājumam veltīt savu laiku, enerģiju un darbu sabiedrībai, veidot tādu Latviju, kurā taisnīgums un cilvēcīgums ir galvenās vērtības.

INTERVIJA AR OĻEGU ZABIRKO: «JĀVEIDO JAUNA POLITIKA UN TAISNĪGA VALSTS PĀRVALDE»

Kas ir būtiskākās problēmas, kurām nekavējoties jāmeklē risinājumi?

Tādu jomu ir daudz, bet galvenās būtu: publiskie iepirkumi un korupcijas likvidēšana, autoceļi un nodokļu sistēma.

Jāmeklē nekavējoties, tomēr tālredzīgi risinājumi autoceļu uzlabošanā un nodokļu sistēmā.

Daudz nesaprotamu lietu ir arī sportā. Piemēram, pēc kādiem kritērijiem šobrīd tiek dalīts finansējums pa nozarēm. Nav noteiktas prioritātes, sadalījuma principi, stratēģiskie mērķi. Sadalījumam nav pamatojuma – ne racionāla, ne idejiska. Ar situāciju nav apmierināti ne sportisti, ne treneri, ne skolotāji. Ņemot vērā bēdīgo stāvokli veselības aprūpē, kādēļ gan neveicināt veselīgu dzīvesveidu jau skolā, kaut vai, piemēram, ieviešot 3. sporta stundu nedēļā? Tas palīdzētu sabiedrībai kļūt veselākai, un esmu drošs, ka ekonomētu arī līdzekļus.

Kas nepatīk publisko iepirkumu jomā?

Iepirkumu sistēma nosaka, kurš būs konkrēto preču vai pakalpojumu piegādātājs valsts pārvaldes un pašvaldību iestādēm, caur iepirkumiem ik gadu tiek „apgūti” miljardi eiro. Tā ir milzīga nauda, vienlaikus šajā sistēmā ir daudz zemūdens akmeņu, kas ne tikai rada jautājumus, bet arī aizdomas. **Piemēram, ir ļoti daudz «interesantu» iepirkumu, kuros ar pārsteidzošu regularitāti uzvar vieni un tie paši pretendenti, turklāt par «saimnieciski izdevīgāko» atzīstot dārgāko.** Domāju, ka publisko iepirkumu sistēmā būtu citīgi jāstrādā Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam, bet vismaz līdz šim par skaļām lietām publisko iepirkumu jomā nav ziņu, toties ir « pieķerti korupcijā» bib-

liotekāri vai skolotāji. Tas rada jautājumus par KNAB spējām «ieraudzīt» to, par ko kuluāros runā. Varbūt tās ir pārāk sarežģītas lietas, kurās vēl aizdomās turamie izrādīs «sīvu un kvalitatīvu pretestību», tās var izčākstēt un tāpēc labāk «neaiztikt»? Arī ministriju vadība neizrāda interesi ne tikai šo publisko iepirkumu jomu sakārtot, bet pat to izpētīt, lai izprastu tās vājās vietas. Varētu izdarīt pāris vienkāršas lietas – Ekonomikas ministrija kopā ar speciālistiem sagatavotu tā dēvētos uzpaveida standarta līgumus – būvniecībai, rekonstrukcijai, ceļiem utt., lai visiem būtu vienādas prasības. Un darbu veicējs, apakšuzņēmējs, saņemtu naudu par reāli izpildītiem darbiem, līdz ar to samazinātu iespēju lieliem “mētāt” mazos. **Pašlaik katra iestāde izvirza savus nosacījumus, tādējādi “gadās”, ka tie atbilst tikai vienam pretendentam, kas tikai pastiprina aizdomu ēnu pār jau «iepriekš» izvēlēto uzvarētāju.** Būvniecības publiskajos iepirkumos mēdz būt, ka uzvarētājs cenu pēcāk būtiski “uzskrūvē”, kas rada šaubas par cenas pieauguma pamatotību. Lai šo kaiti ārstētu, nepieciešams ierobežot publiskā iepirkuma konkursa uzvarētāju apetīti, nosakot sadārdzinājuma intervālu, ko akceptētu tikai speciāla komisija. Lai nebūtu tā, ka uzvarētājam viens, bet tas tiek nodots izpildei pavisam citam, tad **iepirkumos būtu jāierobežo piesaistīto apakšuzņēmēju skaits un jāliedz apakšuzņēmējam darbus nodot vēl vienam “apakšapakšuzņēmējam”.** Tas ir izdarāms, tikai vajadzīga vēlme ķerties šai problēmai.

Esošie nosacījumi var nopietni ietekmēt arī ēku drošību, tādēļ nav jāpauzama iespēja, ka var atkārtoties traģēdijas ar iegruvušiem jumtiem – ir jāprasa pilna atbildība un paredzamo problēmu novēršana jau projektu stadijā, tas ir iespējams un obligāti izdarāms.

Kas jāmaina autoceļu uzturēšanā?

Vispirms jāmaina attieksme pret ceļiem, kas ir galvenā Latvijas infrastruktūra, kuru izmanto ne tikai uzņēmēji izejvielu un preču piegādei, bet arī cilvēki, lai nokļūtu darba darīšanās, izglītības un veselības aprūpes iestādēs.

Diemžēl, jau gadiem ilgi nepietiekami darīts, kā rezultātā turpat vai puse ceļu nav labā stāvoklī. Salīdzināsim finansējumu ar kaimiņiem. Fakti: 2017. gadā Latvijā valsts ceļiem ir piešķirusi 159 milj. eiro, Lietuvā 428 milj. eiro, bet Igaunija 210 milj. eiro. Kāpēc kaimiņvalstis var, bet Latvija nevar?

Eiropā ceļi tiek uzturēti no degvielas akcīzes nodokļa. Latvijā kopējie ceļu lietošanas nodokļi, nodevas un iekasētā akcīze par naftas produktiem 2017. gadā bija 603,6 milj. eiro, bet valsts ceļiem piešķīra 159 milj. eiro, un ES fondu līdzekļi tika piesaistīti 127 milj. eiro apmērā.

Zināms, ka 2019.gadā ES līdzfinansējums būs pieejams 68,7 milj. eiro apmērā. Savukārt no 2020. gada ES fondu līdzekļi būs “0”, jā, apaļa nulle! Aprēķināts, ka kopējais ceļiem

iztrūkstošās naudas apmērs ir 4,5 miljardi eiro, bet nesalabotie ceļi rada zaudējumus ik gadu ap 880 milj. eiro. Kur loģika? Vienīgais risinājums ir ceļiem novirzīt degvielas akcīzes nodokļa ieņēmumus, vismaz 80%, bet vislabāk novirzīt tos pilnā apmērā. Būtu arī «jāpapēta» jautājumi, kas saistīti ar ceļu satiksmes drošību, jāizvērtē, kāpēc tik daudz avārijas notiek uz Via Baltica jeb Tallinas šosejas ar 1,5 joslu ceļu katrā virzienā. **Ceļš ir bīstams, uz tā notiek daudz avāriju, kuras nebūtu, ja jau projekta līmenī izvērtētu satiksmes drošību.**

Un kur paliek iekasētā nauda par fotoradaru sodiem? Kādēļ nenovirzīt to drošības uzlabošanai? Vēl ir vērts noskaidrot, ko dara Latvijas Transportlīdzekļu Apdrošinātāju Birojs. Kā zināms, daļa no mūsu OCTA iemaksām aiziet tieši viņiem un LTAB funkcija ir uzlabot ceļu satiksmes drošību. Kur paliek nauda un kā tā tiek tērēta? Lai pamato savus “veiksmīgos” iepirkumus, pastāsta, kā tie ir uzlabojuši ceļu satiksmes drošību, un ko sabiedrība ir no tā guvusi. Par to maksājam mēs visi.

Pagaidām vēl šur un tur tiek remontēti ceļi, tomēr ir nesaprotams, pēc kādiem kritērijiem tiek izvērtēti remontējamie ceļi un ceļu posmi? Kādēļ, braucot Vidzemē pa Pleskavas šoseju, vietām ir labots un kvalitatīvs posms, tad ļoti sliktas, bet, piemēram, tālāk Igaunijā un pat Krievijā, kuru nopeļam, ceļš ir vienmērīgi labs? Viņi prot plānot un projektēt, bet mēs Latvijā to nevaram? Viņi prot izvērtēt prioritātes, bet mēs nē? **Neticu. Varam, ja gribam, protam un izdarīsim.**

Par A2 šoseju. Virziens ir fantastisks, tas ved uz gleznaino Vidzemi, tikai ceļa stāvoklis līdz pat Igaunijas robežai nepavisam nav labs. Tuvāk Rīgai trīs gadu garumā paspēja 2 reizes uzklāt un noņemt segumu, “aizmirstot” paskaidrot sabiedrībai, kāpēc. Ceļa posms Garkalne-Sigulda būvēts 1970.gadā, remonts tika veikts pirms 20 gadiem. 2018.gadā tika izsludināts konkurss, bet darbs var sākties arī 2020.gadā. Kopējā projekta summa ir 40 milj. eiro, tai skaitā 20 miljoni eiro no ES fonda. Projekta īstenošanai nevar atrast 5 miljonus eiro, jo Finanšu ministrijai neesot skaidrs, kur tos ņemt. Ja arī atrisina “Sēnītes” “stāstu”, tad ceļa posms no Rīdzenes līdz Smiltenes aplim paliek nekvalitatīvs, tāpat arī posms līdz Igaunijas robežai. Jāpiebilst, ka pa A2 šoseju ik dienu brauc 20 000 auto. Kad un kā tiks saremontēts šis ceļš pilnībā? Un ja kādreiz arī būs pabeigti remontdarbi, sāks remontēt no gala? Šobrīd, manuprāt, notiek tikai nelietderīga līdzekļu izšķērdēšana.

Nevar atstāt bez ievērības arī tiltu stāvokli, tam jāpievērš lielāka uzmanība. Jāmācās arī no citu valstu sliktās pieredzes un pašiem jārikojas gudrāk.

Kas nepatīk nodokļu sistēmā?

Nodokļi ir valsts budžeta veidošanas mehānisms, kam būtu jāuztur drošība, veselības aprūpe, infrastruktūra utt., lai nodrošinātu iedzīvotāju vajadzības valstiskā līmenī. Tomēr apšaubāma ir Latvijā kultivētā represīvā pieeja. **Jāatgādina, ka tieši uzņēmēji uztur valsts ekonomiku, kamēr šobrīd viņi “apriori” tiek uzskatīti par likumpārkāpējiem un šāda attieksme demotīvā maksāt nodokļus, turklāt likumi un noteikumi ir pretrunīgi interpretējami. Rodas iespaids, ka nav iespējams kaut ko nepārkāpt, lai netiktu sodīts.** Jāmaina sistēma, par kuru atbildīgi tie, kuri pieņem lēmumus un atbalsta šādu attieksmi. Latvijā ir radīta ļoti sarežģīta nodokļu sistēma, kuru ir ne tikai

grūti saprast, bet tā arī ir viegli interpretējama, kā rezultātā turpat 90% uzņēmēju tos nespēj korekti pildīt – līdz ar to viņi ir uzskatāmi par blēžiem? Toties krāpnieku identifikācijai ir vajadzīgi daudzi “administratori”, kuri tad arī «producē» uzrēķinus miljonu apmērā, kuras tā arī nekad neviens nepiedzīst. Sistēma ir “izcila”, jo visi ir nodarbināti. Dārgā un sarežģītā nodokļu sistēmas apkalpošana iespējama varbūt lielajiem uzņēmumiem, bet ne mazajiem un vidējiem. Un kam vispār šāda pretrunīga un sarežģīta sistēma ir izdevīga? Tas nenozīmē, ka jāpiever acis uz nodokļu nemaksātājiem un krāpniekiem. **Visiem būs vieglāk strādāt, ja nodokļu normatīvi būs skaidri saprotami, būs skaidrs kas un kā jā dara, lai izpildītu nosacījumus, kamēr esošā sistēma uzņēmēju var novest pie audita un milzīgiem sodiem.**

Es uzskatu, ka visām problēmām var rast risinājumus, vajag tikai vēlmi un gudrību to izdarīt. Šobrīd nav saskatāms valdības rīcībā ne viens, ne otrs. Laiks to mainīt uz jaunu politiku un taisnīgu valsts pārvaldi.

IETEIKUMS

RENĀRS LĪCIS,

Latvijas Sporta Pedagoģijas akadēmijas docētājs, Latvijas Handbola federācijas

nacionālo izlašu direktors, Starptautiskās kategorijas handbola tiesnesis

Manuprāt, šobrīd ļoti aktuāls ir jautājums par to, cik jaunatne veselīgi un lietderīgi pavada laiku – skolā un ārpuskolas. Savukārt, sports varētu būt viena no šādām iespējām, tādēļ ir jāpanāk sporta aktualizēšana skolās pozitīvā nozīmē, jo skolēns var tādējādi gan stiprināt veselību, gan būt izcils arī citos priekšmetos.

Mēs jau zinām, ka Latvijā veselības aprūpe ir liela problēma. Tad kādēļ gan neveicināt aktīvu un veselīgu dzīvesveidu jau sākot no skolas? Tas būtu risinājums gan veselības nācīgas izaugsmei, gan nopietna investīcija veselības aprūpes problēmu mazināšanai valstī!!! Aicinu politiķus, kas tiks ievēlēti jaunajā valdībā, ne tikai domāt un runāt, bet rīkoties, lai sportu padarītu vairāk pieejamu, mainītu izpratni par tā nozīmi dzīvē.

Turklāt arī lielais jeb augsto sasniegumu sports sākas jau jauniešu vecumā, pirmkārt, ar pozitīvu un mērķtiecīgu domāšanu, otrkārt, ar apziņu, ka caur sportu augstākajā līmenī mēs varam radīt nozīmīgu atpazīstamību Latvijas valstij starptautiskā mērogā.

Oļegā redzu potenciālu – viņš ir mūsdienīgi domājošs, ar spēju cilvēkus iedvesmot un motivēt. Viņš nav čīkstētājs, bet gan darītājs, tāpēc ticu, ka lietas, kuras uzņemtos, spētu realizēt arī dzīvē. Jauniešu veselīgs un aktīvs dzīvesveids noteikti būtu prioritāte, par kuru viņš iestātos, jo pats jauniešu gados ir izdzīvojis tā laika Latvijas sporta piedāvāto sistēmu, kā arī tagad ģimenē audzina divus bērnus.

CĒSU APVEDEĻŠ. FOTO: KASPARS PILSĒTNIEKIS

KĀDĒĻ ESMU LATVIJAS REĢIONU APVIENĪBĀ?

**ARVĪDS
PLATPERS**

Esmu vīlies visās pie varas esošajās partijās un uzskatu, ka tām prioritāte ir personīgā labuma gūšana, nevis ekonomiski stipras valsts attīstība un nabadzības likvidēšana.

TERĒZA LUKSA - SIGATE

LRA ir politiskā partija, kurai es uzticos. Pazīstu daudzus tajā esošos cilvēkus, un man patīk viņu vienkāršība, darba spars un vērtības. Uzskatu, ka LRA cilvēki bez augstprātības un savtīgām interesēm gatavi strādāt Latvijas labā. Pat ja kāds nejausi tur būtu nokļuvis ar citiem nolūkiem un principiem, esmu pārliecināta, ka drīz vien ceļi šķirtos. Man ir svarīgi arī tas, ka šīs partijas cilvēki lielākoties nāk no reģioniem, viņi labi zina iedzīvotāju vajadzības, un, savukārt, iedzīvotāji labi pazīst viņus un uzticas.

JĀNIS RUKS

Kā viens no Latvijas Reģionu apvienības dibinātājiem (agrāk - Rīgas apriņķa novadu apvienība, tagad Reģionu alianse) ar pilnu pārliecību varu teikt, ka partijai ir izdevies saglabāt sākotnējos ideālus un vērtības. Pats esmu aktīvi darbojies un ticis arī vairākkārt ievēlēts Ādažu novada domē. Pašvaldībās cilvēki uzticas mūsu partijai, jo pazīst cilvēkus, kuri tajā darbojas. Viņi tic darbiem vairāk kā vārdiem. Un tieši darbiem ir jābūt galvenajiem izvēles kritērijiem, balsojot par cilvēkiem, kuri lielā mērā nosaka nākotni - ne vien novada, bet arī valsts nākotni, iedzīvotāju drošību un labklājību. Es uzskatu, ka cilvēkiem, kuri atbildīgi un prasmīgi strādā pašvaldībās, šī attieksme jāienes beidzot arī Saeimā.

OĻEGS ZABIRKO

Es ticu un redzu, ka Latvijas Reģionu Apvienība ir stiprs politiskais spēks, kurš spējis savā komandā sapulcēt jaunus, gudrus, izglītotus un taisnīgus cilvēkus. Šī ir partija, kura īpaši uzsvēr Latvijas reģionālo attīstību un man tas ir svarīgi. Latvijas Reģionu Apvienības principiālā nostāja Latvijai būtiskos jautājumos saskan ar manu pozīciju, un partijas deklarētās vērtības ir arī manas vērtības.

«Reģionu spēks Latvijas izaugsmei»

LATVIJASREĢIONUAPVIENIBA.LV

MŪS UZRUNĀJA SOCIĀLAJOS TĪKLOS IZLASĪTIE **DEPUTĀTA BAUŠĻI**, UN MĒS SAPRATĀM, KA TIE ATBILST ARĪ MŪSU PĀRLIECĪBAI:

1 Tu pārzini valsts iekārtas uzbūvi, pārvaldības un likumdošanas procesu. Tev ir izpratne par politiskajiem procesiem pasaulē un valstī.

2 Tev ir labas zināšanas kādā konkrētā nozarē/ēs, kurā tu labi orientējies un zini, kas tajā nav labi un kā to mainīt (un tas nav tikai iedot vairāk naudas no budžeta). Par Tev zināmo nozari Tev jābūt ļoti labām zināšanām normatīvos regulējumos (likumi, MK not. un citi apakšnormatīvi).

3 Tu proti brīvi izteikt savu viedokli gan Saeimā, gan publiskā telpā.

4 Tu māki mierīgi uz klausīt citu viedokli, un Tavs ierocis sava viedokļa aizstāvībā ir argumenti, kas balstīti uz pierādāmiem faktiem.

5 3. un 4. punktu Tu māki brīvi paust vismaz 3 valodās (bez vārdnīcas).

6 Tev skapī nav skeletu, kuru parādīšanās atklātībā ir risks, un tie varētu ietekmēt tavus lēmumus Saeimā.

7 Partijas, kuru Tu pārstāvēsi, uzskati nav pretrunā Tavai pārliecībai, un Taviem partijai biedriem ir līdzīgi uzskati valstij būtiskos jautājumos.

8 Tu skaidri apzinies, ka ievēlēšanas gadījumā Tava ikdienas dzīve nekļūs vieglāka un Tu esi gatavs smagam darbam 4 gadu garumā (un tas noteikti nebija Tavs mērķis - meklēt vieglāko ceļu vai publiski pazīmēties).

9 Tu esi gatavs uzreiz publikot tās negodīgās rīcības, kas Tev kļūs zināmas deputāta darbības laikā, kā arī pats nekad nepiedalīsies tādu lēmumu pieņemšanā, kas var negatīvi ietekmēt Tavu vēlētāju dzīvi.

10 Tu nevienā brīdī neaizmirsīsi, ka Tu esi tikai savu vēlētāju pārstāvis, kurš uz laiku ir deleģēts paust un realizēt savas tautas, savu vēlētāju gribu.

Es piekrišu šiem principiem, apņemos ievērot tos, un, savukārt to, ko es vēl nezīnu - apgūšu!

Baušļu autors
— Egīls Einārs Jurševičs

(Signatures of A. Platpers, O. Zabirko, T. Luksa-Sigate, and J. Ruks)

PAR LATVIJAS REĢIONU APVIENĪBU

Fakti par Latvijas Reģionu Apvienību:

- ▶ LRA biedri ir plaši pārstāvēti pašvaldībās. Esam kopā ar iedzīvotājiem ikdienā, tāpēc zinām viņu vajadzības un vērtības, un tās ir LRA programmas pamatā;
- ▶ Latvijas Reģionu Apvienībā šobrīd ir vairāk kā 2000 biedru;
- ▶ 2017.gada Pašvaldību vēlēšanās LRA startēja vairāk nekā 60 novados un pilsētās, šobrīd esam pārstāvēti vairāk nekā 50 novados;
- ▶ mūsu pašvaldību vadītāji lieliski veic savu darbu Babītē, Ādažos, Salacgrīvā, Stopiņos, Rūjienā, Ozolniekos, Skrundā, Valkā, Dagdā, Siguldā, Vecumniekos, Krimuldā, Aizkrauklē u.c.

Šo pašvaldību darbs tiek augstu vērtēts iedzīvotāju vidū, tieši viņu viedoklis ir augstākais vērtējums deputātu darbam, un attiecīgi vēlētāju balsojums pārsniedz 65 un vairāk %.

12. Saeimā paveiktais:

- ✓ panākusi PVN likmes samazināšanu dārzeņiem un augļiem;
- ✓ LRA rosinājusi radikāli ierobežot "ātro kredītu" likmi līdz 25% gadā;
- ✓ panākusi Parlamentā izstatīšanu par atklātu Valsts prezidenta ievēlšanu Saeimā;
- ✓ rosinājusi laulāto pārdzīvojušam pensionāram tiesības saņemt 50% no tā pensijas vēl piecus gadus;
- ✓ panākusi, ka Ministru prezidents atklāj vainīgos OIK afērā;
- ✓ iestājusies pret to, ka uzņēmējiem un fiziskām personām uzliek par pienākumu apdrošināt tehniku, kas tiek izmantota darbam slēgtās teritorijās, pagalmos, pļavās, tīrumos, mežos;
- ✓ panākusi deputātu kvotu likvidēšanu.

LRA 12. Saeimas laikā sagatavojuši 677 priekšlikumus

Latvijas Reģionu Apvienības programmas galvenie punkti:

- ✓ birokrātisko procesu samazināšana;
- ✓ 5% PVN medikamentiem;
- ✓ 2% pašvaldību budžeta nodošana iedzīvotāju izlemšanai par prioritāri risināmiem jautājumiem;
- ✓ nekustamā īpašuma nodokļa lieluma ierobežošana vienīgajam mājoklim;
- ✓ izšķērdīgu iepirkumu izskaušana;
- ✓ obligātā iepirkuma komponentes (OIK) likvidēšana.

Latvijas Reģionu Apvienība **iestājas par Latviju kā drošu, pārtikušu un taisnīgu valsti, kur cilvēkiem ir pārliecība par savas dzimtās pilsētas, novada un ciema nākotni, kas jāveido visiem kopā caur līdzsvarotu un vienmērīgu valsts attīstību.** LRA mērķis - Latvijas iedzīvotāji ir **droši par savu rītdienu**, vēlas dzīvot, strādāt un veidot kuplas ģimenes Latvijā, rūpējas par sabiedrības kopējo labumu, **līdzdarbojas valstiskuma stiprināšanā**, izturoties atbildīgi pret sevi, citiem, nākamajām paaudzēm un dabu.

Mēs redzam Latviju kā valsti, kas **aizsargā savus valstspiederīgos** un ģimēni kā sabiedrības pamatu, dod vienlīdzīgas izaugsmes iespējas katram, nodrošina **taisnīgumu un likuma varu, ceļ cilvēku dzīves kvalitāti** un stiprina vājākos, atbalsta tautas ataudzi, kā arī **rod stabili pamatu** mūsu nācijas pastāvēšanai tālākā nākotnē.

INFORMĀCIJA PAR VĒLĒŠANU LAIKIEM UN IESPĒJĀM 6. OKTOBRĪ

● Vēlēšanu dienā vēlēšanu iecirkņi vēlētājiem būs atvērti no pulksten 7.00 līdz 20.00, **varēs vēlēties jebkurā vēlēšanu iecirknī.**

● Vēlētāji, kuri nevar nokļūt vēlēšanu iecirknī vēlēšanu dienā, trīs dienas pirms vēlēšanu dienas dažas stundas dienā var izmantot iespēju nodot balsi glabāšanā. Šāda iespēja būs trešdien, 3. oktobrī, no pulksten 17.00 līdz 20.00, ceturtdien, 4. oktobrī, no pulksten 9.00 līdz 12.00, piektdien, 5. oktobrī, no pulksten 10.00 līdz 16.00.

● Vēlēšanu iecirkņi, kur varēs nodot balsi glabāšanā, tiks izveidoti pašvaldībās, kur ir vismaz 7500 balsstiesīgo. Pašvaldībās, kur balsstiesīgo skaits lielāks par 20 000, šādi iecirkņi iekārtojami ar aprēķinu, lai uz pilniem 20 000 balsstiesīgo būtu viens iecirknis.

Mīlie vidzemnieki, aicinām izmantot iespēju ietekmēt valsts nākotni - savu balsi uzticot domubiedriem ar līdzīgām vērtībām, morāli un principiem!